

Arbúcies, ara fa 73 anys

Un doble infanticidi

El nostre ahir

-El dia 10 de novembre de 1907, dues nenes, Àngela Abellaneda i Masferrer de 5 anys, del Castell nº 81, filla d'en Cinto de Mollet, i Carme Sabatés i Pagès, de 6 anys, de la font d'en Cassó, filla de la Marieta - de Mascosta, van anar a buscar una mica de llenya per fer la castanyada, a la propera "baga d'en Farrarí", per damunt de la font del poll. Començava a fer-se tard i les nenes no tornaven i els pares, és clar, s'inquiren, ja que el germanet de l'Àngela, que havia marxat amb ella ja era a casa i havia dit a la seva mare que uns homes l'havien fet tornar. Aleshores l'engoixa s'apoderà de tothom. Sortí el sometent a la recerca de les criatures, tement ja alguna desgràcia i, efectivament, l'endemà al matí tot el poble s'assabentà de la fatal notícia. Les dues nenes havien estat trobades mortes, profanades i degollades.

No obstant la intervenció del sometent i de la guàrdia civil, els assassins no van ser trobats. Diu que solament es trobaren senyals de sang prop d'un bassiol on probablement els infanticides es degueren rentar les mans i la roba. Les angèliques víctimes presentaven sis o set ganivetades.

- Després d'aquesta salvatjada, hom veié, un xic més avall de la font del poll, un xicot, mosso de Can Blanc, que anava carretera enllà, com es verat i com si hagués sortit de sobre el bosc, i posat el fet en coneixement de l'autoritat, el noi fou interrogat; i les seves respostes van incórrer en un seguit de contradiccions que van fer sospitar que no fos un dels presumptes autors dels crims. No pogué justificar una taca de sang que portava a la camisa. I el pobre noi fou portat a Girona i empressonat.

- Al cap d'un any d'aquesta tragèdia, i ja de nit, en un hostal d'Hostalric, un home, jove encara, i que no tenia domicili fix, que l'hostaler coneixia estava segut en una taula davant d'un got de vi. Tenia un aspecte preocupat, com d'un profund abaltiment. S'anà bevent el vi a petits glops i tot d'una es posà a parlar, com dirigint-se a l'hostaler: Avui fa un any, quin dol hi havia a Arbúcies. Oh, sí, quina tragèdia tan esgarrifosa, i ho anà repetint tot baixet. A l'hostaler, això el féu malpensar i va provar de treure el gat del sac, com es diu vulgarment. Va instar-lo que sopés i encara que ell li va contestar que no tenia diners, l'home el va obsequiar amb un plat de mongetes amb cansalada i altres aliment i un bon porró de vi. I com que aquell vespre no hi havia cap més parroquià a l'hostal, l'amo ho va poder preparar tot molt bé. Quan el va tenir ben caldejat li va oferir un llit per a passar la nit allí, dient-li que ja li pagaria tot un altre dia quan pogués, i l'acompanyà a una cambra. Es deixà caure damunt del jaç, com un soc, i l'amfitrió, immediatament el deixà dintre, i tancà la porta amb la clau que ja duia preparada. Però el criminal, malgrat la seva embriaguesa s'adonà que estava tancat i reaccionant de cop, es posà a picar la porta i a cridar com un foll.

- Al cap de poca estona, arribava la guàrdia civil, i el desgraciat va confessar el seu crim i fins i tot el nom del còmplice, el qual va ser capturat al cap de poques hores.

- El pobre mosso de Can Blanc va ser immediatament alliberat i els veritables autors dels repulsius delictes van ser empresonats. Diu que el que va ser detingut a Hostalric va morir a la presó i l'altre va ser executat en compliment de la sentència.

Cada any, als volts de Totsants, el record de la mort d'aquelles nenes ultratjades em fa pensar en la pregonesa de la brutalitat humana.

JOAQUIM HORTA I FERRER